KARİKATÜR

— Bu günlerde herkesin gözü yüksekte diyorlardı .. ne yalan .!

RAMİ

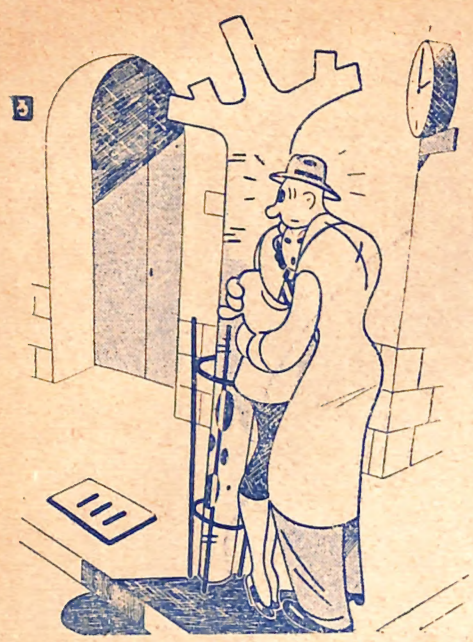

— Seni sevdiğimi nasıl istersen öyle temin edebilirim..
— O halde yarınki pazar günü ava gitme, benimle beraber gel..
— O! pek ileri gittin!..

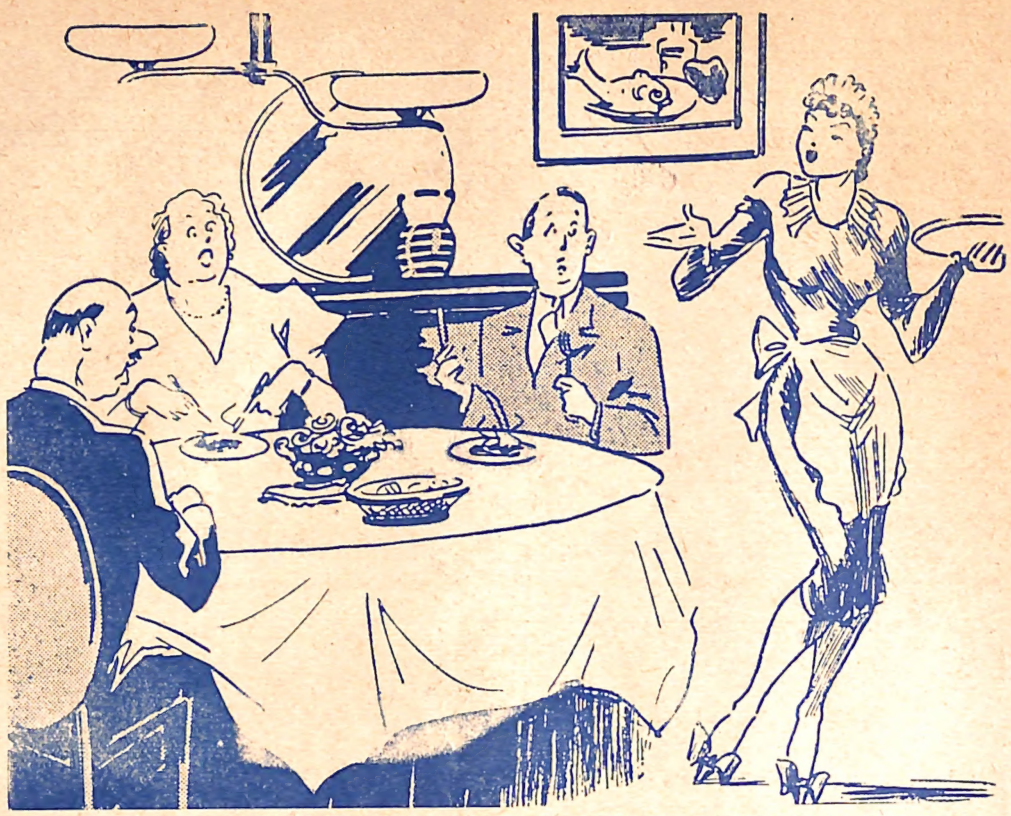

Bay — Bu tavuk hiç de iyi pişmemiş. Ne tadı var, ne tuzu..
Hizmetçi — Bilâkis gayet lezzetli ve iyi pişmiş olduğunu tahmin ediyorum. Çünkü pek iştahlı görünüyorsunuz!..

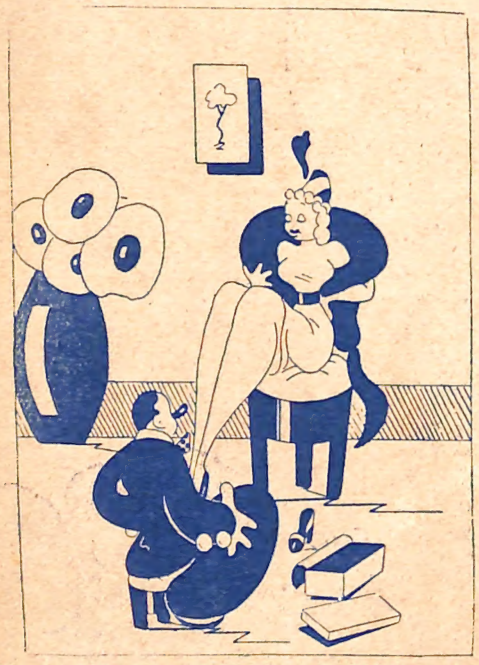

— Ne becerikli adammışsınız.. İlk iskarpin ayağıma uydu.
— Bilâkis, çok talihsizim!..

— Terzinin küçük bir hatası. Ceket yapacağı kumaştan kravat, kravat yapacağı kumaştan ceket yapmış!..

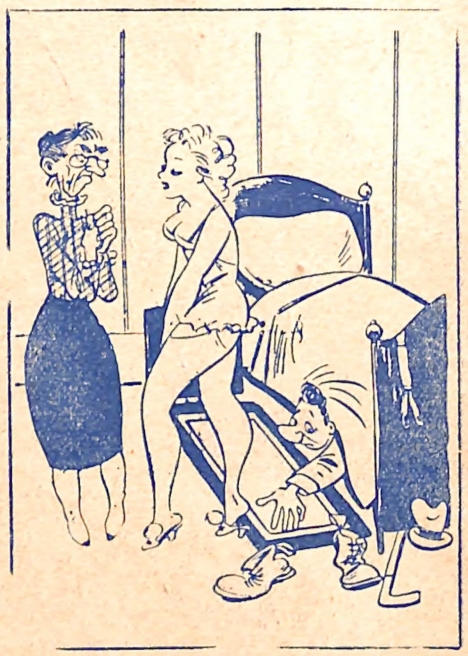

— Ah kızım, annenle baban seni bana emanet etmişlerdi. Böyle bir felâket senin başına geleceğine keşki benim başıma gelseydi!..

ÂŞIK MUALLİM:
Kadın — Beni hakikaten seviyor musun?
Erkek — Ona hiç şüphe etme. Talebelerimden biri hata yapınca yüz kere senin ismini yazdırıyorum!..

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler. Çiltler on gün içinde hazırlanarak iade olunur.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

No. 165 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 23 ŞUBAT 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT
SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

— Aman ne çok âşıkım varmış da haberim yok...

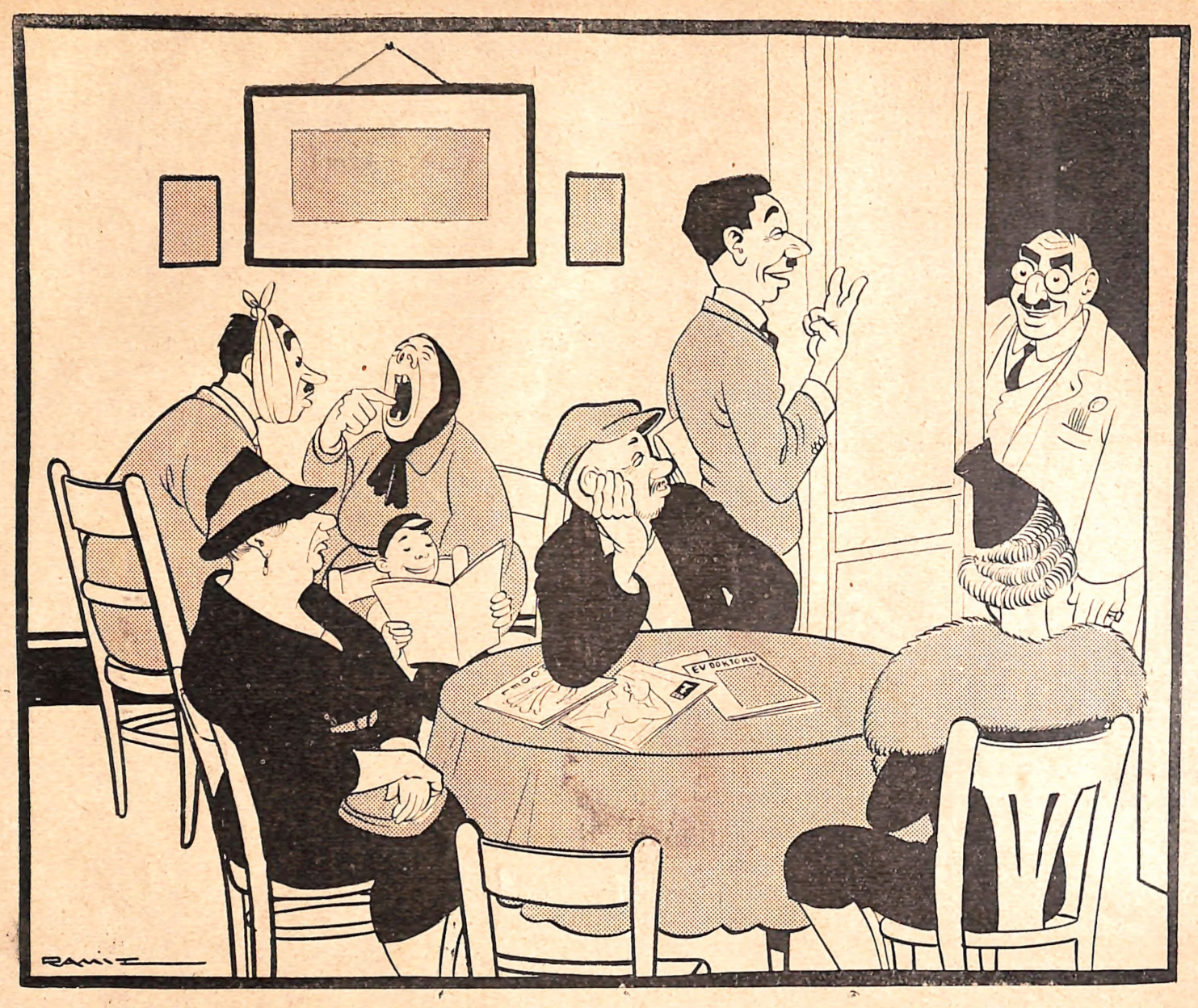

Dişçi — Ka, kim ki en çok beklemiş ise buyursun..
Ayaktaki — Bendeniz iki senedir bekliyorum doktorcuğum, elbise taksitlerinizi almıya geldim!..

HASTAMIZ VE DOKTORU

SENELERDENBERİ hasta döşeğinde yatmakta olan bayan İstanbulu tedaviye çağırılan doktora sordum:

— Hastanın sekiz yüz bini geçen çocuklarından biri de benim. Artık teşhisinizi koymuş olacağınızı tahmin ediyorum. Netice hakkında beni tenvir lûtfunda bulunur musunuz?

Doktor müşfik bir nezaketle:

— Hay hay, dedi, buyurun dinleyin.. Hastalıkları sayıyorum: Damar sertliği, Anemi yani fakrüddem, deveran ve hazım cihazları bozukluğu, apandisit, Plörezi yani zatülcenp, nefes darlığı, romatizma, egzema vesaire gibi cilt hastalıkları, karaciğer, cümlei asabiye bozuklukları ve...

— Aman doktor, dedim, hasta mahvoldu desene..

Doktor, emniyet verici bir gülümseme ile:

— Telâşlanmayın, dedi, gerçi birdenbire hatırıma gelmiyen daha başka hastalıklar da vardır. Fakat bünye sağlamdır,.. İyi bir tedavi ile hastamızı dipdiri ayağa kaldırmak mümkündür.

Neşem kaçmıştı. Doktor izahatına devam etti:

— Hastalıklar hakkında biraz tafsilât vereyim:

DAMAR SERTLİĞİ

— Hastamız asırlardanberi fena bir rejime tâbi olduğundan damar sertliğine uğramıştır. Vücutta kanın serbest cereyanını temin eden damarlar kireç ve daha başka maddelerle tıkanmış ve sertleşmiştir. Akşam üstleri nöbet gelmekte ve bilhassa Eminönü, Karaköy, Taksim İstiklâl caddesi gibi nahiyelerin büyük damarları büsbütün tıkanmaktadır. Hattâ günün birinde geçecek yol bulamıyan kanın, damarları patlatmasından ve bir nezife sebep olmasından korkulabilir. Onun için ilk tedaviye yollardan başlıyarak damarları dolduran pisliği temizlemek ve kanın serbest cereyanını temin etmek fikrindeyim.

BADEMCİKLER

Hastamızın boğazı olan Eminönü ötedenberi bademcik iltihabından muztaripti. Hastanın feryatlarına aldırılmıyarak ameliyat yapılmış ve bu bademciklerin büyük bir kısmı kesilip atılmıştır.

PLÖREZİ (ZATÜLCENP)

Hastamız hemen her kış, hattâ bazan da bahar ve sonbaharların sakat ve yağışlı günlerinde zatülcenb'e uğramaktadır. Malûm olduğu üzere zatülcenp ciğe-

rin etrafındaki zarların su toplamasından ileri gelmektedir. Aksaray, Eminönü, Cinci meydanı, Balıkpazarı, vesaire gibi nahiyelere yağışlı havalarda su dolmakta ve hasta bu zamanlarda şiddetli buhranlarla yanıp kavrulmaktadır. Uğraşılacak meselelerden biri de budur.

DEVERAN CİHAZI HASTALIKLARI

Yine deveran cihazı hastalıkları cümlesinden olmak üzere bazı ehemmiyetli şahdamarlarımız - içlerine mevaddı ecnebiye tıkanmasından dolayı - uzun zamandanberi hareketten sakıt kalmış bir vaziyette idi. Bunun ilâçla tedavisine imkân görülemiyerek ameliyata karar verilmiş bulunuyordu. Çetinkaya Üniversitesinden davet edilen hakkile mahir bir operatör bu damarları açmış ve içlerindeki mevaddı ecnebiyeyi üstadana bir el yordamile temizliyerek hastayı bu derdinden kurtarmıştır. Allah ellerine dert vermesin.

MUHTELİF CİLT HASTALIKLARI

Hastamızda cilt hastalıklarının hemen her nevi vardır. Bu yaralardan bir kısmı iğrenç manzarasile gözleri rahatsız etmekte, birçokları bilhassa bahçelik ve bostanlık yerlerde fena halde akıp kokmaktadır.

Yirmi, otuz sene evvel Fatih, Aksaray, vesaire gibi yerlerde açılmış öyle geniş yanık yaraları vardır ki, hâlâ işlemekte ve üzerlerinde bilhassa geceleri faaliyete geçen mikroplarla hastanın vücudünü fesada uğratmaktadır. Bu yanık yaralarının bir kısmı cahil doktorların ellerile tedavi edilmiye kalkılmış ve üzerlerinde onlardan daha iğrenç ufunetler patlak vermiştir.

Yine yanlış tedavi neticesi olarak cildin Taksim vesaire gibi kısımlarında büyük şişler, yumrular hâsıl olmuş ve bunlar hastaya Daülfil illetine uğramış bir biçare manzarası vermiştir.

Nihayet hastanın birçok yerleri de saçkırana uğramış ve eskiden deste deste kâküllerinin dalgalandığı yerler avuç içi kadar kalmıştır.

Gök kubbesi altında eşsiz menentsiz bir güzel olarak yaratılmış bulunduğu muhakkak bulunan hastamızın bütün bu hastalıklarının tedavisi büyük bir himmete mütevakkıftır.

TAVUK KARASI

Hastamızın gözlerinde Tavuk karası bulunduğunu ihtisasıma binaen katiyetle temin edebilirim. Bu gözler gündüzleri kâfi bir parlaklıkla etrafı görmekte fakat gece oldu mu, görme hassasının yüzde seksenini kaybederek karanlıklara batmaktadır.

HAZIM CİHAZLARI HASTALIKLARI

Hastamızın hazım cihazı da maalesef bozuktur. Mide ve barsaklarında toplanmış olan ve sözüm ona gıda maddelerini teşkil eden bozuk yağları, inhilâi halinde pastırma, sucuk vesaireleri kuvvetli bir müshil ile denize dökmek pek yerinde bir tedbir olacaktır. Fakat vücudü fazla zayıf düşürmekten çekindiğim için şimdilik buna cesaretim yoktur.

KALP HASTALIĞI

Malûm olduğu üzere vücudü idare eden kalptir. Kalp sağlamdır. Ancak kâfi sürat ve intizam ile işlememektedir. Bu da kana fazla kâğıt karışmasından ileri gelmektedir.

APANDİSİT

Vücutta kör barsak diye bir uzvu zait bulunduğunu bilirsiniz. Tıp ulemasının fikrince bu uzuv vaktile kendini bir vazifeye vakfedermiş. Fakat sonradan dumura uğramıştır. İşte bu kör barsak, hastadır, vücudün faaliyetini sekteye uğratmaktadır. Bir müddet daha tedaviye çalışıldıktan sonra zannederim bir ameliyatla kesilmesi icap edecektir.

HULÂSA

Hulâsa hastamız hastadır. Fakat ümit kesecek gibi değildir. Tedavisi için elimizden geleni yapacağımıza şüphe yoktur. Bütün bu saydığım hastalıkların menşei suiistimal ile beraber hastanın uzun zamandanberi geçirmekte olduğu Anemi yani kan fakrıdır. Yaptığım tahlile göre kanda kırmızı küreyvat çok noksandır. Tam bir tedavi için bu kırmızı küreyvattan iki yüz milyona ihtiyaç vardır. Halbuki vücut senede dört milyonu zor temin edebilmektedir. Bunun için, son asırda pek muvaffakıyetle kullanılan bir usul olduğu üzere hastaya umumî müvazenesi daha mükemmel olan bir vücuttan kan vermek icap edecektir.

KARİKATÜR

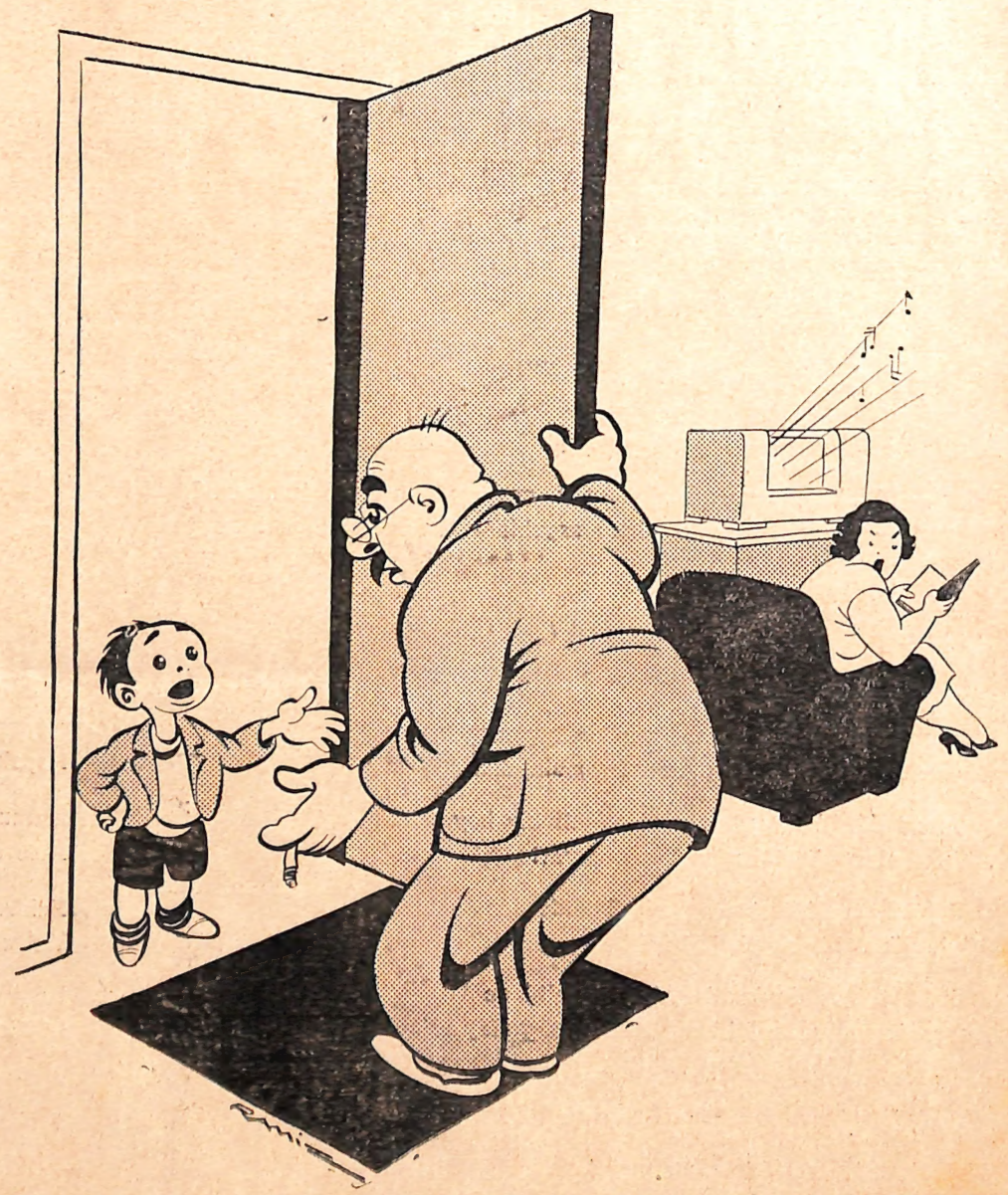

TEHDİT:

— Amca, babam selâm söyledi, radyonuzu ciyak ciyak bağırtmayın, yoksa anneme şarkı söyletecek!..

Bay — Acaba mebus olacak mıyım, acaba mebus olacak mıyım?.
Bayan — Eyvah, bizimki yine sayıklamıya başladı!..

OLAYDI..

YAZAN:
Çamdeviren

Karşımda mavi bir göz, sırma bir saç olaydı,
Bir de benim keyfime uyar mizaç olaydı...

Ayın on dördü bir yüz, servi misali bir boy,
Aklımı alan güzel başıma taç olaydı!

Deli gönlüm şikâyet eder miydi kaderden
Böyle güzel bir değil, hattâ birkaç olaydı?

Muhabbet mezadında alsaydım o kalbi de
Bu yolda malım, mülküm bütün haraç olaydı!

O güzelin şekeri, kaymağı kendisinden,
Ne vardı, libası da eğer güllâç olaydı?

Bir lokmada atardı âşık onu gövdeye,
Düşünmezdi sonunu, ne tok, ne aç olaydı...

Bir güğüm süt çıkıyor bir kilodan, çok şükür,
Ya bir güğüm yerine iki bakraç olaydı?

Zamane şairleri bütün dâhî olurdu
Hepsine mâna veren birer Ataç olaydı!

Mamurluğu dillere destandır Ankaranın,
Hele dağlarında da birkaç ağaç olaydı!

Fakirden selâmını esirger yükselenler,
Ya onların lûtfuna fakir muhtaç olaydı?

Dönüyor sağa, sola, ileriye, geriye..
Lâyiktı diplomatlar birer topaç olaydı!

Geri dönmek ne gezer, şahlanırdım yolumda,
Yıldırım sille bana, şimşek kırbaç olaydı!

Yine sen gözlerinle anlatırdın fikrini,
Ağzında, Çamdeviren, kilit, tıkaç olaydı!..

ÇAMDEVİREN

— Senin için her gün on, on beş kişi ile konuşuyor diyorlar, doğru mu bu?..

— Doğru ama, ne çıkar; intihap için rey topluyorum!..

Haftanın Röportajı

Mebus Namzetleri

YENİPOSTANE caddesinin kuytu bir yerinde, seyyar bir fotoğrafçı, makinesini kurmuş, resim alıyordu. Baktım: Resmini çıkartan, sayılı cömertlerden, eski mebus, tanınmış maarifçi dostum Cevdet İzraptı. Hemen yanına yaklaştım:

— Kolay gelsin üstat, dedim, yine kesenin ağzını açmışsın, para yiyorsun.

Bedava olduğu için midir, nedir bol bol güldü:

— Sorma, dedi, mebusluk için müracaat edeceğim de resmimi çıkartıyorum..

— Hacet var mı? Millet Meclisindekilerin çoğu senin eski arkadaşın... Hepsi seni tanırlar.. Ne diye masraf edip resmini aldırıyorsun? Sonra bu senin hakkında dedikoduyu mucip olur.

Cevdet İzrap, gözlerini dört açtı:

— Ne gibi?

— Öyle ya.. Kırk yıllık müsriflerin iktısat yapmıya mecbur olduğu bir zamanda kırk yıllık bir muktesidin israfa başlaması göze çarpmaz mı?..

Nerede ise objektifin önünden çekilecekti:

— Doğru söylüyorsun, azizim, fakat altı adet vesikalık fotoğrafın bedeli olan on beş kuruşu peşinen tıkır tıkır saydım. Şimdi bu fotoğrafları ne yapacağım?

Birdenbire aklıma parlak bir fikir gelmiş olacak ki, zeki ve sevimli gözlerini gözlerime dikti:

— Şey.. Şöyle durduğun yerde, hiç zahmetsiz, beş kuruş kazanmak ister misin?

— İsterim tabiî..

— Öyle ise bana on kuruş ver, benim yerime sen resmini çektir.. olmaz mı?

— Olur ama, ben bu vesikalık fotoğrafları ne yapacağım?

— Mebusluk için vereceğin istidanın yanıbaşına iliştirirsin.. Onlar seni de benim gibi tanımıyorlar ya!

Üstadın hakkı vardı ama, benim müracaat etmiye niyetim yoktu. Düşüncemi söyleyince hem hayret etti, hem de memnun oldu. Hayretinin sebebi böyle bir nimetten istifade etmemek hususundaki gafletimden, memnuniyetinin sebebi de bir rakibin eksilmesinden ileri geliyordu.

— Demek müracaat etmiyeceksin? Öyle ise, gel sana bir ikramda bulunayım.. Otur yanıma... Nasıl olsa on beş kuruşu gözden çıkardık, seninle yanyana bir fotoğraf aldıralım.

Fotoğrafımız alınıp yıkanmıya, yıkandıktan sonra kâğıda çekilmiye başlamıştı. Ben dostum Cevdet İzrapla konuşuyordum:

— Şimdiye kadar sekiz bin beş yüz kişi müracaat etmiş..

— Deme! Ben ancak yarısı kadar tahmin ediyordum. Bak hele bir kere.. Demek sen de müracaat etseydin sekiz bin beş yüz elli bir edecekmiş. Besim Atalayla İshak Refeti de katarsan iki bin beş yüz elli üç..

— Neden bilhassa bunların ismini söylüyorsun?

— Benim başlıca rakiplerim onlar da..

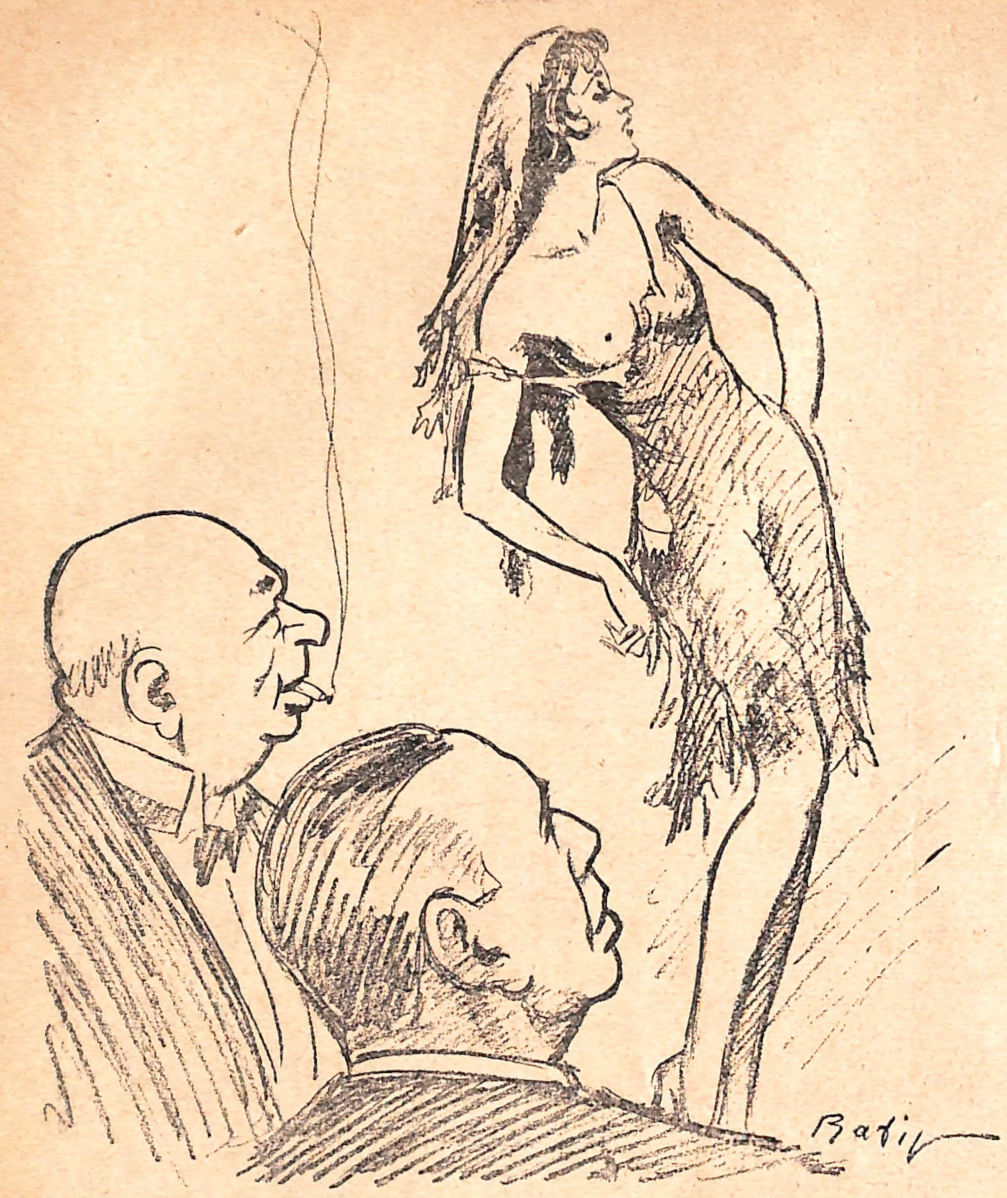

— Ne dansı yapıyor?..
— Kıyafetinden de mi anlamadın? İspanyol dansı!..

İshak Refeti razı eder gibi oldum: «Sen ârif, zarif, şair adamsın; hazır Akademi de açılıyor.. Sen oraya daha yakışırsın, hele şu namzetlikten vazgeç!» dedim. Söz verdi. Fakat Besim Atalay öyle değil; Nuh diyor, peygamber demiyor.

Resimlerimiz olmuş, bitmişti. Ortasından kestikten sonra ikimiz de altışar fotoğrafa sahip olarak ayrıldık.

Biraz sonra şair Salih Zekiye tesadüf ettim. Sevimli sanatkâra, mebusluğa namzetliğini koyup koymıyacağını sordum. Gülümsedi:

— Akademide hazır yerim dururken böyle bir teşebbüste bulunmayı yersiz görüyorum.

Behçet Kemali, tâbii ve hemşerisi Semih Lûtfinin yanında görerek sordum:

— Nasıl, müracaat ediyor musun?

— Sorar mısın? Her gün.

Cevabını verdi. İki adım atmadan Necip Fazılla karşılaştım, ona da:

— Mebusluk için müracaat var mı?

Diyecek oldum, hiddetli bir sesle parladı:

— Daha bu hususta bana müracaat eden olmadı..

Bayazıtta yaprakları dökülmüş bir çınar altında, eski bir itiyatla, nargilesinin marpuçunu bırakmıyan değerli tarih profesör Mükrimin Halile:

— Mebusluğa niyet var mı?

Dedim.

— Ne haddime! Üstat dururken..

— Adı nedir bu üstadın?

— Doğru söyledin; üstatlar okadar çoğaldı ki, adını söylemesem kim olduğu belli olmıyacak.. Fakat benim söylediğim üstat, üstadın tâ kendisidir: İbnil Emin Mahmut Kemal..

Hemen ayağa kalkarak muhterem üstadın ismini selâmladı, bu merasime ben de iştirak ettim. Mükrimin Halil:

— İşte o, dedi, benden daha lâik, ve benden daha lâyıktır!..

Kulak misafiri

Yardım

Gece yarısından sonra, yalpalıyarak, güç belâ evin kapısını buldu. Bu akşam yine fazla kaçırmıştı. Fakat kapının önüne geldiği zaman aklı da başına geldi.

Kapının önünde, tanımadığı bir adam, anahtar deliğini kurcalıyordu. Kılığından, kıyafetinden, elindeki cep lâmbasile maymuncuk destesinden bu adamın bir gece kuşu olduğu belli idi.

Yaklaştı, omuzuna dokundu, adam birdenbire silkindi:

— Ne var?

— Hiç... Kapıyı açamıyorsunuz da yardım etmiye geldim. Bende bir anahtar var, tecrübe ediniz, belki işinize yarar.

Hırsız anahtarı aldı, kapı hemen açıldı:

— Eyvallah.. dedi, sen burada gözcü ol, ben içerisini tartaklarım... Ne bulursam yarısı senin.

Sarhoş yarım ağızla:

— Hepsi senin olsun.

Diye mırıldandı. Hakkı da vardı. İçeri dalan hırsızın, kapı arkasında bekliyen sarhoşun karısından yediği süpürge sapı ile, dışarı fırlaması bir olmuştu!

Unutmuş

Haydarpaşa garında dolaşırken Hamdi Aksoya tesadüm ettim, Ankara ekspresine biniyordu.

— Hayrola, dedim, sabahleyin gelmiştiniz, akşam üstü dönüyorsunuz..

— Sorma, diye cevap verdi, şemsiyemi Ankarada unutmuşum.. İstanbul da yağmurlu... Şemsiyemi almıya gidiyorum!

Harp tehlikesi

— Önümüzdeki baharda mutlaka bir cihan harbi olacak..

— İmkânı yok..

— Nasıl imkânı yok. görmüyor musun bütün milletler varını yoğunu silâha veriyor.

— İşte onun için imkânı yok diyorum ya...

— Anlamadım?

— Herkes parasını silâha verdiği için kimsenin dövüşecek parası kalmadı!

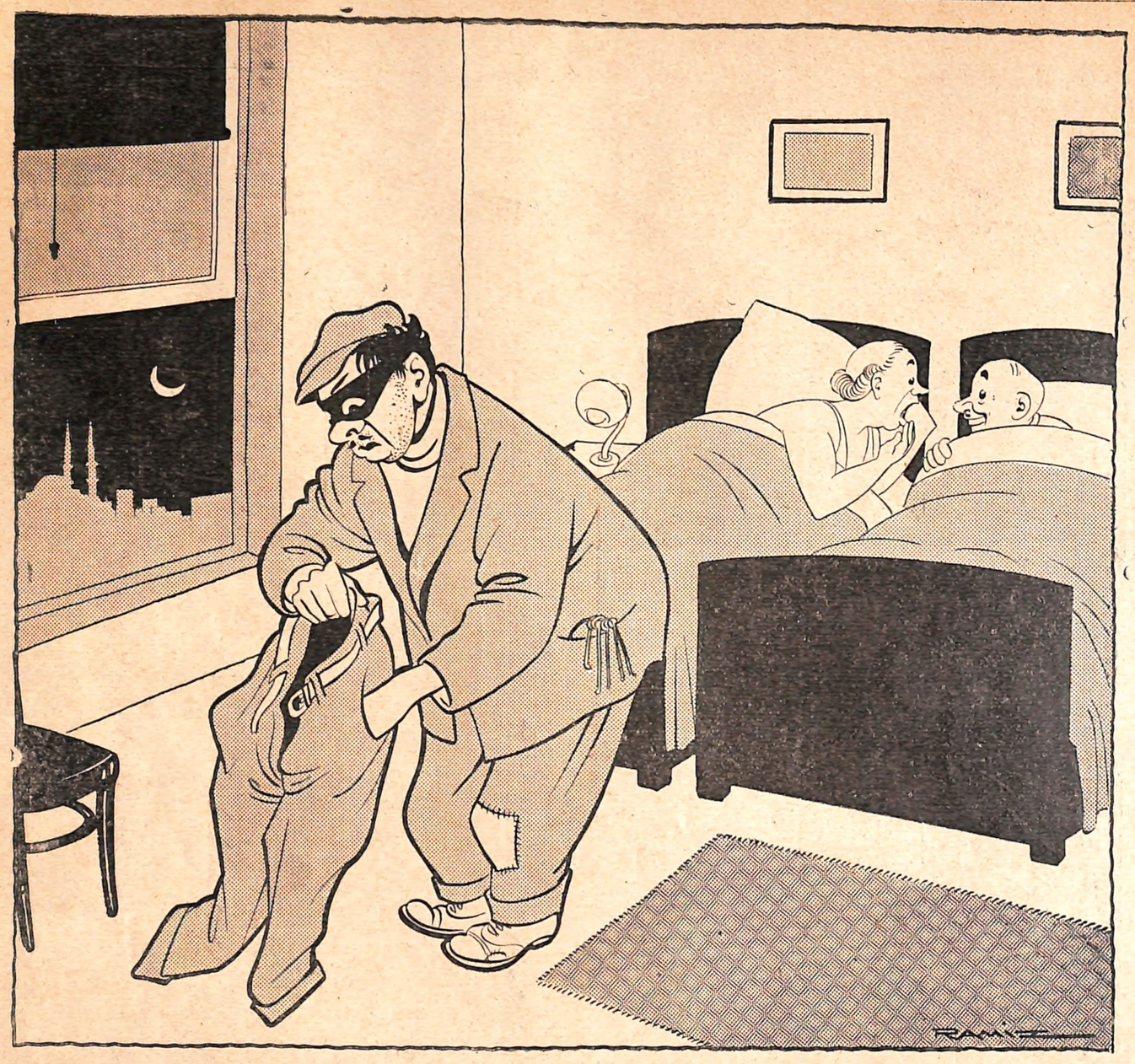

Bay — Merak etme, cebimde metelik bile yok..
Bayan — Eyvahlar olsun, desene herife rezil olduk!..

STAVİSKİ

Yazan:
Necdet Rüştü

Bazı trende gider, bazı gezer gemide,
Sahte pasaportlarla yolu açık, geniştir!..
Mantarcılar durmasın artık Yenicamide:
Sayesinde bu meslek hayli ilerlemiştir!..

★

Ekselansa açıktır nice kibar salonu,
Herkes paralı diye gelip selâmlar onu!..
Muamelesi toptan: Kıvırır bir milyonu,
Üç beş bin liralık şey indinde küçük iştir!..

★

Şeref gibi bahseder bize seyyiatından,
El merkep bulamazken inmez yağız atından!..

Hapislerde inliyen aza kanaatından,
O yaman Fındık Fatma, Eyüplü Altın diş'dir!..

★

Yüksek sosyete yaşar smokinli, fraklı,
Sahte dosyalar yapar, erer hileye aklı!..
Maskesinin altında lekeli bir yüz saklı,
O: Dışı hoş görünen, içi kurtlu yemiştir!..

★

Milyonlar harcediyor: Şu bar öyle nefis ki,
Turfanda meyvalarla içmeli buzlu viski!..
Yakayı ele verme, ey yeni Staviski,
Zaman artık değişti, sen de mekân değiştir!..

Anne — Mebusluğa namzetliğini koydun ama, ya muvaffak olamazsan..
Kız — Kolay, o zaman bir mebusa namzetliğimi koyacağım!..

Filistin — Velinimetim, Irak ve Mısır cariyeleriniz gibi beni de azat etseniz...
İngiliz — İyi ama, yavrum, ihtiyarlık zamanımda hepinizi salıverirsem bana kim bakacak!..

Bir Av Hikâyesi

HER nedense, çocukluktanberi, avcılık hevesi gönlümde yer tutmamıştır. Ne denizde lüfer, ne karada keklik yakalamak arzusu ile bir dakika sarsıldığımı ömrümde hatırlamıyorum. Küçük bir sandal içinde, paltosuna sımsıkı sarılarak, akşamdan sabaha kadar oltasına yem takanlara, kışın karda, kıyamette dağ, dere dolaşıp durmadan doldurdukları çiftelere mukabil boş bir çanta ile dönenlere, doğrusu hayretle değil, merhametle bakarım.

Bana, bukadar zahmetle bir kefal, iki bıldırcın avlamaktansa, gidip Balıkpazarından iki kilo uskumru, döt tane piliç satın almak, hem daha ucuz, hem daha keyifli gelir...

Bununla beraber, bu kış, birkaç avcı arkadaşımın ısrarına dayanamadım. Hepsi bir ağızdan:

— Hele bir kere bizimle gel, diyorlardı, bir daha avdan ayrılamazsın.. Dünyada bunun kadar zevkli bir şey yoktur. Bir tavşandan daha süratli, bir tilkiden daha kurnaz, bir yaban ördeğinden daha kanatlı görünmek saadeti, özlenmiyecek bir şey midir? Aklın varsa, hiç durma, bu pazar sabahı bize takıl.. Göreceksin!

Söz verdim. Pazar günü onlarla beraber gidecektim.

Bereket versin, bu sene havalar güzel gidiyor. Pazarın güneşli olacağı Cumartesinden belli idi. Zaten biz de sefere bir akşam evvelinden çıkmayı kararlaştırmıştık. Cumartesi akşamı, üzerimize çifteleri takıp yanımıza köpekleri alarak, Sirkeciden trene bindik. Ertesi gün av hayvanlarile dolduracağımız çantalarda, şimdi, akşamlık, sabahlık nevalelerimiz vardı. Ekmek, soğuk yiyecekler, birkaç şişe içki.

Küçükçekmecede indik. Avcı dostlarımızla bir arabaya atlıyarak civar köylerden birine gittik, bir otel bozuntusuna misafir olduk. Burada bizim arkadaşlarla bir akılda epey avcı toplanmıştı. Hepsi heyecanlı av hikâyeleri anlatıyordu. Yüzde doksanı uydurma olan bu hikâyeleri, hiç biri, itiraz etmeden dinlemedeydi. Çünkü böyle masalları, biraz sonra, kendileri de okuyup üfliyeceklerdi!

Zihnimden; «Niçin? Böyle şey olur mu?» gibi sualleri silince, bu mavalları, pekâlâ tatlı tatlı dinliyebiliyordum.

Sözü uzatmıyalım, dörtte biri ateşle, dörtte üçü nefesle ısınan bu han sofasında sabahlıyarak, ortalık ağarmıya yüz tutarken, yola düzüldük.

Avcıların arasında, tüfeğimle, köpeğimle ve meşin ceketimle, ben de mükemmel bir avcı idim. Hani, fotoğrafımı alsalar, bundan hiç kimse şüphe etmiyecekti.

Ormandan çalılıklara, tepelerden vadi-

Bay — Size aşkımı anlatmak istiyorum..
Bayan — Şimdi sırası değil, ay başında gelin!..

lere geçiyorduk. Köpeklerimiz dört tarafı kokluyordu. Gök açık, fakat hava soğuktu. Yürümekle ayazın şiddetini kesiyorduk. Bilmem nekadar dolaştık, hiç bir ava tesadüf edemedik.

— Senin taliine, diyorlardı, yoksa şimdiye kadar en az on, on beş karatavuk, avlamıştık!

Ben, muvaffakıyetsizliğin esbabı muhaffefesini teşkil ediyordum.

Böyle âvare dolaşmakla bir iş yapamıyacaklarını anlıyan arkadaşlar, bir aralık;

— Biribirimizden ayrılalım, her birimiz bir tarafta avlanalım... Bu suretle etrafı daha iyi kolaçan etmiş oluruz.

Dediler. Öğleye doğru arabada buluşmak kararile ayrı ayrı istikametlere gittiler. Ben de başımı dinlendirecek bir yer bulup yan geldim, gittikçe yükselen güneş karşısında yavaş yavaş ısınmıya başladım..

O ne? Elli adım ilerdeki çalının dibinde bir kıpırdanma var. Mutlaka bir tavşan olacak.. Avcı dostlar bana böyle söylemişlerdi. Kımıldanış tekrar etti. Hemen çifteyi aldım,. Şunu da söyliyeyim ki, hayatımda beş tane mavzer fişeği kullanmış bir adamım. Nişan almanın büsbütün cahili sayılmam.

Arkadaşlarıma boş elle kavuşmak istemiyordum. Tam fırsattı. Nişan aldım, tetiği çektim... Güm! Bir daha.. Güm! Birdenbire tüylerim acı bir feryatla diken diken oldu. Hemen tüfeği bir yana fırlatarak feryadın geldiği tarafa koştum. Bir de ne görsem iyi? Vadiden aşağı yıldırım hızile inen bir erkek, çalıların arasında sırtüstü yatan bir kadın..

Erkek, bir dakikada, cihan sürat rekorunu kırmış, sesinin duyulamıyacağı bir yere kadar gitmişti. Kadını muayene ettim, vurulmamıştı. Yalnızk orkudan bayılmıştı. Nişancılıktaki acemiliğimden âdeta memnun oldum. Dudaklarına çantamdaki şişeden birkaç damla konyak akıttım, bileklerini ovdum, güç halle ayıltmıya çalıştım.. Neden sonra gözlerini açtı, fakat çok bitkin bir halde idi.

Kesik kesik konuşuyordu, atlattığı tehlike aklına geldikçe yeniden baygınlıklar geçiriyordu. Nihayet iyiden iyiye kendine geldi. O zaman kendisinden merak ettiğim noktayı sordum;

— Arkadaşınız kimdi?

Kadın kızardı, yüzünün pembeliği kaçan adamın kimin nesi olduğunu anlatıyordu. Fazla eşelemedim. Yalnız:

— Peki, bu nasıl bir adamdır ki, sizi o baygın halde bırakıp kaçmıya koyulmuştur?

Demekten kendimi menedemedim. Kadın, gittikçe açılan bir gülüşle:

— Ne yapsın, dedi, evlidir... Belki vak'a duyulursa bir yuva yıkılır diye kaçmıştır.

Ben hemen tüfeğimi, çantamı omuzlıyarak yokuştan aşağı kendimi verdim. Kadın, arkamdan haykırdı:

— Siz neden kaçıyorsunuz?

Hem koşuyor, hem cevap veriyordum;

— Ben de evliyim!.

İspinoz

Saka — İki senedir İstanbuldayım, iki kuruş kazanamadım..
Yumurtacı — Halbuki, İstanbulda sudan para kazananlar okadar çok ki!..

Kulaktan Kulağa

S. Saçıcı

MESUT KOCA...

Arkadaşımızın aile hayatını hemen hepimiz kıskanırız. Son derece kadın kadıncık bir karısı vardır. Gezmek istemez, çalgı, tiyatro, sinema, balo istemez. Katiyen müsrif değildir. Kendi evinin işini kendi görür. Eve misafir gibi hizmetçi sokmıya da taraftar değildir. Bunun için arkadaşımız kazandığı parayle gayet iyi geçindiği halde her ay bankaya da yirmi, otuz lira koymanın çaresini bulur.

Söylediğim gibi, bu arkadaşı hepimiz kıskanır, fakat bunu yüzüne karşı söylemiye imkân olmadığı için sadece kendisini tebrikle iktifa ederiz.

Geçen gün bir arkadaş:

— Bu zamanda senin karın gibi kadın bulunmaz, kıymetini bil, diyordu.

O cevap verdi:

— Orası muhakkak.. Karım mükemmel ev kadınıdır. Fakat mesut olmak için yalnız bu kâfi midir?

— Neden kâfi olmasın?

— Hayır azizim... Mesut olmak için kadında daha başka meziyetler de lâzım.. Dün hava çok güzeldi. İçimde bir neşe uyandı:

— Güneş, bir Mayıs güneşi kadar parlak ve sıcak... Bugünden istifade etmeliyiz..

Karım: — Hakkın var, dedi. Bu güneşi kaçırmamak lâzım... Ben hemen kazanı yakıp çamaşır yıkamıya başlıyayım.

DARAĞACI ÖNÜNDE

Bir köprü başında iki eşkıya karşı karşıya asılacaktı. Cellât birinciyi ipe çekince ip birdenbire koptu, eşkiya köprünün altındaki suya bir kaç kere dalıp çıktı; sonra süratle yüzmiye başlıyarak karşı sahile çıktı ve oradaki ağaçlıkların arasında kayboldu.

Bu hal karşısında cellât ve polislerin ağızlarını bir karış açıp şaşkın şaşkın bakmaktan başka ellerinden bir iş gelmemişti.

Sıra ikinci eşkıyada idi. Cellât ilmiği hazırlarken o büyük bir telâş gösterdi:

— Aman arkadaş, dedi, ayağını öpeyim... İyi dikkat et. Bu ip de öteki gibi çürük olmasın?

Cellât sordu:

— İpin çürük olmasından ne korkuyorsun?

— Nasıl korkmam,ben arkadaşım gibi yüzmek bilmiyorum.

Demir ve altın

Muallim talebeye sordu:

— Demir ile altın arasındaki farkları söyle bana bakayım..

— .....

— Bilmiyor musun? O halde yardım edeyim. Demiri sokakta yağmur altında bıraksan ne olur?

Çocuk cevap verdi:

— Küflenir..

— Aferin... Altını bıraksan.

— Çalınır..

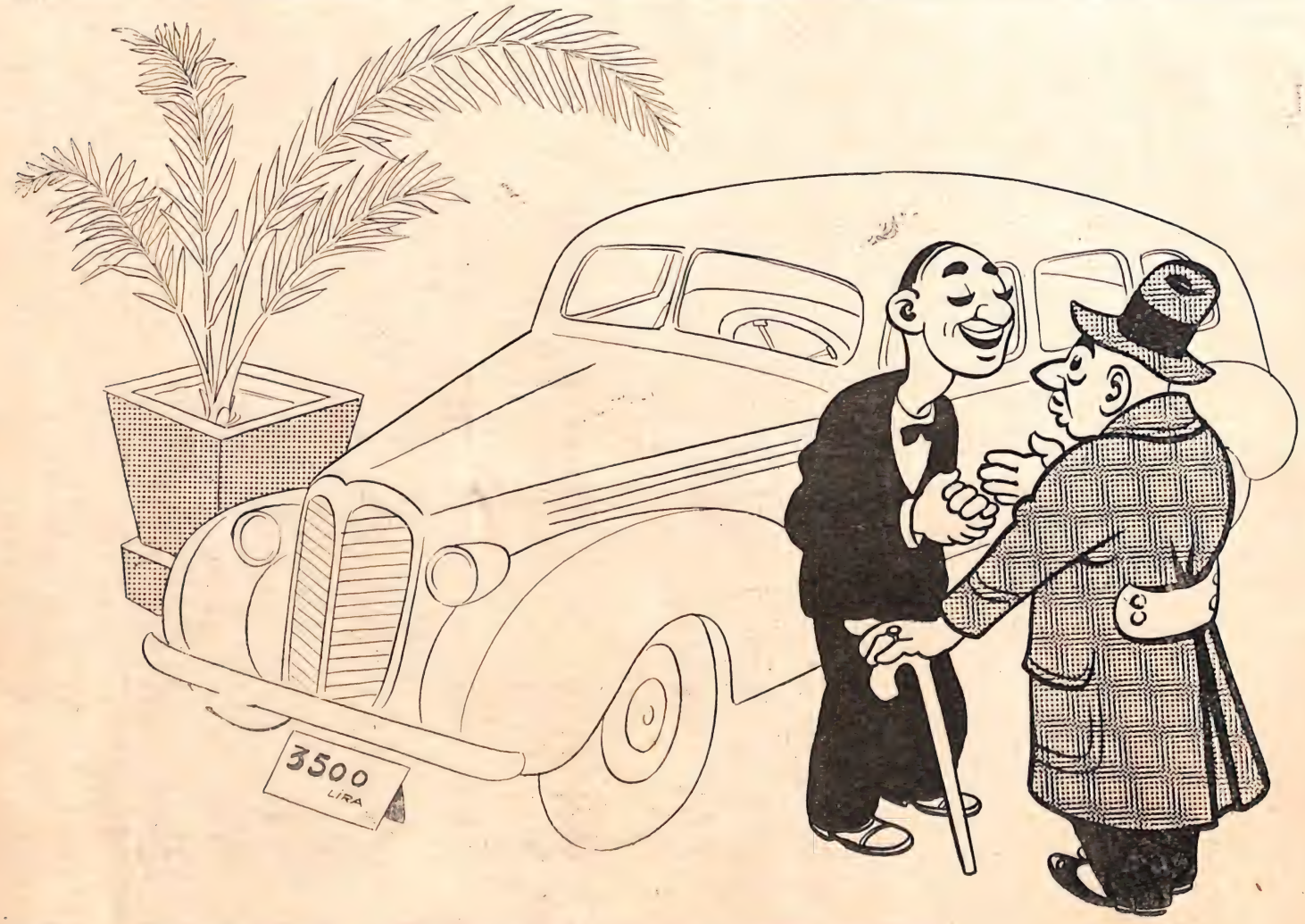

Müşteri — Otomobili beğendim, yalnız beraber yedek levazım da veriyor musunuz?
Satıcı — Evet bayım, iki çift koltuk değneği ile bir ecza kutusu beraber veriyoruz!...

Mahallebiciler

İstanbulda mahallebiciliğin kazanç getirdiğini gören bir açıkgöz geldi, Beyoğlunda güzel bir dükkân açtı, ve kapının üstüne parlak bir tabelâ koydu:

«MEŞHUR MAHALLEBİCİ»

Dükkân, hele tavuk suyu ile pilâv da yapmıya başlayınca, arı kovanı gibi işliyordu. Bunun farkına varan ikinci bir açıkgöz başka bir dükkân açtı, ve camekânına mükemmel bir levha astı:

İSTANBULUN MEŞHUR MAHALLEBİCİSİ

Bu da darphane gibi sabah, akşam para kesiyordu. Meydanı geniş bulan üçüncü bir açıkgöz yeni bir dükkân daha açtı. O da şöyle bir reklâm yaptı:

TÜRKİYENİN MEŞHUR MAHALLEBİCİSİ

Bir dördüncüsü çıktı, ona da:

DÜNYANIN EN MEŞHUR MAHALLEBİCİSİ

Unvanı düştü. Beşinci açıkgöz, bu levhaları görünce, uzun bir düşünceye daldı. Kendi dükkânına hiç bir isim kalmamıştı. Ne yapsın?

Düşünüp taşındıktan sonra şöyle bir levha asmıya karar verdi:

BU CADDEDEKİ MAHALLEBİÇİLERİN EN MEŞHURU!

Bu dahi

Abdülhamit, Namık Kemali, mutasarrıf olarak Sakıza sürmütü. Büyük vatan ve hürriyet şairi, bir gün, sürgünlerin yazıldığı defteri gözden geçiriyordu. Adada bir sürü mahkûm vardı. Defterde mahkûmlardan birincisinin ismi yanında «Siyasî mücrim» diye yazılmış, ondan sonraki sayısız isimlerin yanına da; «Bu dahi» kaydı konulmuştu. Namık Kemal, defterin baş tarafına bir şişe mürekkep döktü ve «Siyasî mücrim» kaydini ortadan kaldırdı. Ondan sonra Babıâliye şöyle bir tezkere gönderdi;

«Mutasarrıfı bulunduğum Sakız adasında «Bu dahi» cürmile mahkûm bir sürü menfi bulunduğu ve «Budahi» cürmünün kanunlarımızda yeri bulunmadığı cihetle cümlesinin serbest bırakılması kararına varıldığını tazimlerimle arzederim!»

— Bütün çalıştığım müesseselerden bonservislerim var, patronlarımın daima teveccühünü kazandım..

— Burada da muvaffak olacağınızda hiç şüphem yok, hattâ tecrübeye bile lüzum görmüyorum, derhal bir bonservis vereyim!..

NAMZETLİKLER

— Mahdumunuz Üniversiteyi bitirdi galiba..

— Evet..

— Şimdi ne işte?

— Askerliğini yapıyor, zabit namzedi.

— Ya kerimeniz?

— O da bir mühendisle evlenmiye namzet.

— Tebrik ederim... Refikanız nasıllar?

— Teşekkür ederim, iyidir... O da namzetliğini koyuyor.

— Nereye?

— Beldiye âzalığına.

— Hayırlı olsun... Biraderinizi sorabilir miyim?

— Hay hay.. Şûrayi devlette âza namzedidir.

— Ya siz?

— Ben de yeni açılan banka âzalıklarından birine namzetliğimi koydum.

— Allah muvaffak etsin..

— Sağ olunuz... Ya siz ne âlemdesiniz?

— Ben de namzedim..

— Öyle mi?

— Evet, mebusluğa!

Kaçıncı

Yaşlı kadın evlenmek istiyordu, oğlu kızdı:

— Bu kaçıncı evlenme oluyor?

— Ali ile Veli, bir de evveli, Receple Şaban, bir de rahmetli baban.. Topu topu kaç eder?

NAMUSLU HIRSIZ

Büyük Macera ve Heyecan Romanı

— 14 —

Kadıncağız bir gün Hacı Rüsteme gelip;

— Sorma başımıza geleni İmam efendi... Kız ressam olmıya kalkmış... Para ile hususî ders alıyor, dediği zaman İmam da hayli helecanlanmıştı.

Gerçi hususî ders veren muallim kadındı, bu cihetten endişe yoktu ama, kız işi güçü bırakıp ressamlığa kalkarsa ilerde hali ne olurdu?

Hacı rüstem Safiyeyi karşısma oturtarak birçok nasihatler verdiğini hatırlıyordu:

— Evlâdım, demişti, resim bizim Türk ve müslüman kızlarına yakışacak bir mes lek değildir... Hep vapur ve çiçek resimleri yapacak değilsin ya, günün birinde erkek resimleri de yapmıya kalkacaksın. Bunun için yabancı erkekleri karşına oturtup dik dik yüzüne bakacaksın... Bunlar senin gibi bir müslüman kızının yapacağı şeyler midir? Pek merakın varsa hüsnühat dersi al, demişti.

Fakat Safiye onun bu nasihatlerine hiç aldırış etmemiş:

— Geçti o zamanlar İmam efendi.. Artık kadın erkek farkı yok. Hangi asırda yaşıyoruz, diye gülmüştü.

Hacı Rüstem gerçi o zaman Safiyenin bu sözlerine kızmıştı. Fakat birdenbire Cümhuriyet inkılâbı olup kadınlar başlarını açınca ve erkeğin gördüğü bütün işlere ortaklık ilân edince;

— Vay hain kız vay, demişti, zamane ahvaline benden daha vâkıf çıktı. Hakikaten bıraktıkları yerde otluyormuşum.

Fakat hain kız işi bukadarla da bırakmamıştı. Cümhuriyetten sonra kadın hocayı erkek hocaya çevirmiş, sakal başları çenesine kadar uzamış karışık saçlı bir heriften ders almıya kalkmıştı. Ortada bir de Avrupada tahsil meselesi vardı.

Kadıncağız bir kere daha İmama koşmuştu:

— Hacı Rüstem efendi. Kız o serseri herifin lâkırdısına uyarak Avrupada tahsile gitmiye kalkmış... Hem parasını yiyecek, hem gâvur memleketlerinde yazık olacak. Allah rızası için şuna bir kere daha nasihat et, demişti.

Fakat zaman çok nazikti. Hacı Rüstem uzun ve derin düşündükten sonra şu cevabı vermişti:

— Biliyorsun ki, sarıklılara itimat kalmamıştır, hattâ mahalle imamlıkları da lâgvedilmek üzeredir. Gerçi ben hiç bir zaman o şeriatı menfaatine âlet eden para gözlü ve ahlâksız yobazlardan olmadım. Daima hak ve hakikate taraftar kaldım. Kendime göre münevver bir adam da sayılırım. Cümhuriyetin saltanattan bir milyon kere daha iyi bir idare olduğunu anlıyacak kadar kafa sahibiyim. Fakat gel gelelim ki, serde sarık ve imamet var. «Tilki tilkiliğini anlatıncıya kadar post elden gider» derler. Ben de şimdi senin kıza «Avrupaya gitme» diye nasihat edersem belki bazı kara ağızlılar; «Hain imam teceddüt aleyhinde propaganda yapıyor» diye başımı belâya sokmıya kalkarlar. Onun için sen beni bu işe karıştırma.

Tam o sıralarda mahut para felâketi olmuş ve İmam bir daha bu aile ile yüz yüze gelmemişti.

Şoför Küçükçekmecedeki çiftliğe yıldırım gibi yirmi dakikada gittiği halde Eyüpteki Ebabil sokağını bir türlü bulamıyor ve bir takım dolambaçlı yollarda dolaşıp duruyordu.

Ne polis, ne bekçi, ne mahalle kahvesi müşterileri böyle bir sokak hatırlamıyorlardı.

Bir sarhoş onlara çıkıştı;

— Yahu burasını Mekkei mükerreme mi sandınız ki, Ebabil sokağı arıyorsunuz. Burası asrî bir mahalledir şimdi..

Hacı Rüstem bir camekânın arkasında sakallı bir bakkal gördü ve sordu;

— Birader efendi... Sen herhalde yaşlı başlı bir insansın,. Ebabil sokağını biliyor musun?

Bakkal düşüne düşüne cevap verdi;

— Öyle bir şeyler vardı galiba ama, hatırımda kalmadı. Malûm ya, belediye yılda iki kere sokakların adını değiştirir. Dur bakalım bizim kayınpeder vardır ona soralım...

Bakkal dükkânın içinden bir kapı açtı ve seslendi;

— Yahu baba... Buralarda Ebabil sokağı diye bir şey var mıydı?

Kapıda mini mini bir ihtiyar göründü;

— Ebabil sokağı burası evlâdım.

— Yok canım..

— Yok canım olur mu? Sabık mahalle imamı bilmezse kim bilecek..

Hacı Rüstem sevinçle otomobilden atladı ve eski meslekdaşle konuşmıya başladı:

— Öyle ise zatıâliniz şehit Ahhmet Vehbi bey ailesinin evini de bileceksiniz.

İhtiyar hiç tereddüt etmeden cevap verdi;

— Elbet bilirim... İşte karşımızda..

— Nasıl olur,. orası dükkân..

— Ev sekiz sene evvel istimlâk edilip yıkıldı, yerine bu dükkânı yaptılar..

— Eyvahlar olsun... Desenize ki, ailenin izini kaybettik..

İhtiyar imam hayretle;

— Neden kaybedeceksiniz, dedi, ben burada yok muyum?

— Şu halde nereye gittiklerini biliyorsunuz?

— Elbette..

— Ana kız ikisi de sağ mı?

— Geçen seneye kadar sağdılar.. İnşallah yine de öyledirler..

— Nerede oturuyorlar?

Sabık imam herhalde seksenini geçmiş olacaktı. Fakat inanılmıyacak derecede canlı ve uyanık kalmıştı.

— Altınızda otomobil olduktan sonra ne korkuyorsunuz, dedi, Beyoğluna çıkarsınız, Taksim meydanındaki polis noktasına; «Yeni Lüküs» apartımanını sorarsınız. Orada ikinci katta Safo dediniz mi, kim olsa tanır..

Hacı Rüstem ihtiyarın sözlerinden bir şey anlıyamıyordu:

— Safo mu? Bu ne demek?

— Kızcağız Safiye adını Safoya çevirdi. Şimdi o isim ile meşhurdur. Herkes onu öyle tanır.

Hacı Rüstem tepesinden vurulmuşa dönmüştü:

— Ne söylüyorsunuz? dedi, Safiye Safo diye meşhur oldu ha... Vah vah vah..

— Neye vah vah diyorsun nuri didem? Darısı senin benim çocukların başına..

— Demek ki, zavallı Safiye sefalet neticesinde fena kadın oldu?

İhtiyar adam gülmiye başladı;

— Sen galiba yanlış anladın.. Safiye terzi oldu terzi.. Beyoğlunun en meşhur terzilerinden biridir o şimdi.. Safiye diye alaturka adlı terziye kimse emniyet edemiyeceği için o da adını Safoya çevirdi..

Hacı Rüstem geniş bir nefes aldı ve ihtiyara teşekkür ettikten sonra Taksim-

de Safo terzihanesinin yolunu tuttu.

* * *

Hacı Rüstem efendi «Yeni Lüküs» apartımanının ikinci katına çıkmış, Safo terzihanesinin kapısına gelmişti.

Fakat bir türlü içeri girmiye cesaret edemiyordu. Kapı açıktı. İçerde yarı çıplak bir takım kadınların dolaştığı görülüyordu. Zavallı imam bir tereddüt dakikası geçirdi;

— Eyüp imamı beni yanlış bir yere mi yolladı acaba? diyordu, yoksa içerde balo falan mı var?

Maamafih bu tereddüt de tehlikeliydi Kapıdan kılıksız bir ihtiyarın bakıp bakıp geri çekildiğini görenler onu bir serseri, sarhoş veya fırsat kollıyan hırsız sanmaları ihtimali vardı. Sonra birinin uşağı zannedilerek ağır bir muamele görmesi de mümkündü.

Kapının açık olmasına rağmen, zile var kuvvetile basmıştı. Kıvırcık beyaz saçlı, çıplak kollu bir ihtiyar kadın;

— Kimsiniz? Ne istiyorsunuz? dedi.

— Terzihane sahibi Safo yahut daha iyisi Safiye hanımı görmek istiyorum.

— Ne yapacaksınız? Sizi birisi mi gönderdi?

— Ben Safiye hanımı eskiden tanırım Kendisine teslim edilecek bir emanetim var.

Çıplak kollu kadın birdenbire bağırdı;

— Ayol siz Hacı Rüstem efendi değil misiniz?

Bu defa imam da onu tanıdı;

— Vay Şayeste hanım.. maşallah..

— Ayol size ne oldu böyle?

— Ya size ne oldu?

Evet, ikisinin de biribirlerine hayret etmekte hakları vardı.

Hacı Rüstem:

— Uzun sözün kısası ikimiz de asrî olduk..

Koridorda siyah elbiseli, uzun boylu bir kadın görünmüştü, Şayeste hanım bağırdı;

— Gel Safo, bak kim geldi..

Genç kadın imamı sevinçle iki elinden yakaladı:

— Efendi amca siz nereden çıktınız? Buyurun bakalım.. Anne, efendi amcamı içeri al... Çay, kahve ikram et... Ben bir müşterimle görüşüyorum... Güzel bir iş kaçırmıyayım..

İmam:

— Hayır, kızım, dedi, evvelâ beni dinlemelisin... Çünki cidden vaktim yok... Saatlerdenberi seni arıyorum.. Müşterin kaçarsa ehemmiyeti yok... Fakat beni kaçırırsan halin fena olur.. Sana çok büyük bir para getiriyorum kızım... Vaktile benim vasıtamla çalman paran yok mu? Geçen on sene içinde bu para dağdan yuvarlanan bir çığ gibi büyüdü büyüdü; müthiş bir servet halinde sana döndü.

— Ne söylüyorsunuz Hacı efendi?..

— Gel kızım... Gözünle görmeden inanmıyacaksın... Beni bunadı veya delirdi sanacaksın..

* * *

Hacı Rüstem Âdemin son alacaklısından da şu macerayı dinledi;

— Elimizdeki son paranın gitmesi annemi de, beni de son derece müteessir etmişti. Kimsesiz iki âciz kadındık. Dayanacak ve güvenecek bir insanımız yoktu. Bütün geçineceğimiz babamdan kalan birkaç lira aylıktan ibaretti. Gerçi bize fenalık kasdile hareket etmemiştiniz. Fakat şaşkınlıktan ne yapacağımızı bilmez bir hale geldiğimiz için size fena halde hiddetleniyor ve beddua ediyorduk.

Hele annemin hali çok perişandı. Ben o yirmi yaşa mahsus horoz akıllı kafamla annemin başında bir belâ idim. Avrupaya gitmek ve büyük bir ressam olarak yetişmedeki inadımdan bir türlü vazgeçmiyordum.

Nihayet yüzüğümü, küpemi satarak bir, iki yüz lira tedarik ettim. Resim hocam son derece kafasız bir adamdı. Fakat ben onu o vakit dünyanın en büyük dâhisi sanıyordum.

Bu adam bana bir kere Avrupaya kapağı atmıya muvaffak olursam mutlaka bir iş bulacağımı, bu işin getirdiği para ile hayatımı temin ederek tahsilimi ilerleteceğimi söylüyordu.

— Sonu gelecek sayıda —

TEŞBİHTE HATÂ OLMAZ

KEÇİ

SAKAL

TARİHTEN ÇİZGİLER: Kayınvaldedeki yüz yılancığının koca karı ilâçlarile tedavi edildiğinin resmidir!..

Eski on kuruşluk

Cebime, bilmem nereden, eski bir on kuruşluk gelmişti. Her gün alış veriş ettiğim tütüncüye gittim:

— Bana bir Serkildoryan ver.

Paketi verdi, paraya bakmadan çekmeceye attı. Dedim ki:

— Verdiğim bozuk paranın içinde bir bronz on kuruşluk var.. geçmez.

Tütüncü gülümsedi:

— Zarar yok bayım, nasıl olsa onu geçirecek bir sersem buluruz..

Garip şey, eski on kuruşluk, ertesi gün yine benim cebimde idi!

Sevgili

— Sevgilimin süngü gibi kirpikleri, kurşun gibi bakışları, mitralyöz gibi gülüşleri, bomba gibi..

— Rica ederim, sevgilimi mi anlatıyorsun. Yoksa İngilterenin yeni teslihat programını mı?

Kolay

Spor bayramında ip çekme müsabakası yapılıyordu. Kalın bir halatın iki tarafında onar kişi, kan ter içinde, çekişip duruyorlardı. Onların böyle dakikalarca uğraştığını gören seyircilerden ihtiyar bir kadın dayanamadı, haykırdı;

— İpi koparmak için bukadar yorulmıya hacet yok.. Bir bıçakla daha kolay kesebilirsiniz!

Yeni hizmetçi

Yeni hizmetçi, bayanın karşısına dikildi,. Yüzünü hafifçe kızartarak;

— Müsaade ederseniz bugün nişanlımla biraz dolaşacağız.

Dedi. Bayanın eşref saatine ras gelmişti;

— Peki ama, nişanlın kim?

— Mahalleye geleli iki gün oldu.. Daha isimlerini öğrenemedim!

Bitti

— İspanya meselesi bitmiş..

— İspanya meselesi mi, İspanya mı bitti, henüz malûm değil.

Havalar soğudu dikkat ediniz: Hafif bir nezle veya kırgınlık hissedince hemen

NEOKÜRİN

alınız. Bu suretle hastalığı önlemiş olursunuz.

NEOKÜRİN sizi baş, diş ve romatizma ağrılarından, nezle ve gripten en çabuk kurtaran emsalsiz yeni bir devadır.

Bir kaşe 6; altılık kutusu 30 kuruştur. Her eczanede bulunur.

Ağız, bağaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriç etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

Aylık Ev Doktoru

Sıhhatini korumak, âcil vaziyetlerde alınacak tıbbî tedbirleri bilmek her insan için lâzımdır. Fakat bütün bunları ilmî dil ile yazılmış kitaplardan öğrenmek ancak meslek adamları için mümkündür. İşte bu güçlüğü gidermek gayesi ile mütahassısların idaresinde neşredilmekte olan (Aylık Ev Doktoru) bir aile içinde akla gelen her mevzua temas etmek suretile okuyucularını tenvir etmektedir.

Güzel renkli bir kapak, bol resimler ve her sayısında en meraklı, faydalı yazılarla çıkan bu yegâne aile mecmuası, bir evin başlıca ihtiyaçlarından birini teşkil etmektedir.

Atletik hututunuzu muhafaza ediniz

Şişmanlıkla mücadele ediniz ve bunun en iyi çaresi olan SHORT LINIA yı giyiniz. Daimî masajının tesirile yağlı tabakayı giderir. Hususî elâstikî bir trikodan yapılmış olan SHORT LINIA adî bir külot gibi yıkanır.

Fiyatı: 10 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. ROUSSEL

Paris, 166 Bd. Haussmann

İSTANBUL, Beyoğlu 6 Tünel meydanı 12 No.lu.

Mağazamızı ziyaret ediniz veya 16 No.lu tarifemizi isteyiniz.

RADYOLİN

ile Sabah, Öğle ve Akşam

Her yemeten sonra muntazaman dişlerinizi fırçalayınız

«BUGÜNKÜ TÜRKİYE» formasile bu mükemmel eser tamamlanmış bulunuyor Çıkan bütün formalar idarehanemizde bulunur. Beher formanın fiatı 25 kuruştur. Ciltli olarak 250 kuruştur.

Dr. SUPHİ ŞENSES

İdrar yolları hastalıkları mutahassısı Beyoğlu Yıldız sineması karşısı Lekler apartman. Fakirlere parasız

Tel: 43924

Beyhude ıstirap çekmeyiniz

Nevrozin

Bütün ağrıların panzhiridir

BİR KAŞE *NEVROZİN*

bu muannit baş ve diş ağrılarını süratle izaleye kâfidir.

Romatizma evcaı, sinir, mafsal ve adale ıztırapları NEVROZİN'le tedavi edilir. Nezle, grip ve bronşite karşı en süessir ilâç NEVROZİN'dir.

Nevrozini tercih ediniz

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.

İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Nevrozin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

KARİKATÜR

Bay — İşler nasıl?
Dilenci —- Eh, çok şükür,, İntihap mevsimlerinde daima iyidir!..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.